

KORDÉ ZOLTÁN

**AZ ÚT KEZDETE:
DENGELEGI PONGRÁC JÁNOS
POLITIKAI FELEMELKEDÉSE**

Csaknem pontosan száz évvel ezelőtt, 1912-ben vetette papírra a családtörténet kutatás mulasztását felrovoó szavait Sándor Imre: „*Jelentős szerepe daczára historikusaink és családtörténetíróink feltünően keveset foglalkoztak e család múltjával*”. A megjegyzés a Dengelegi Pongrác familiára és annak leghíresebb, legnagyobb karriert befutott tagjára, Jánosra vonatkozott. A korholás igazságát nehéz lenne kétségbe vonni, hiszen csak alig néhány évvel korábban, 1906-ban jelent meg Wertner Mór tanulmánya, amelyben tisztázta Dengelegi Pongrác János származását és családi viszonyait.¹ Eredményeit a kutatás elfogadta, itt-ott pontosította is azokat.² Dengelegi Pongrác János pályafutásáról és tevékenységéről azonban – eltekintve a rövid, vázlatos áttekintésektől – még nem született összefoglaló munka. A korszakot tárgyaló monográfiák, tanulmányok vagy érintőlegesen foglalkoznak személyével vagy pedig egy-egy konkrét kérdés kapcsán szólnak róla bővebben. Részeredmények ugyan vannak, ezek azonban nem álltak össze szerves egésszé, s azt sem lehet mondani, hogy minden homályos folt vagy kérdőjel eltűnt volna az életpálya áttekintésének az útjából. Ez a tanulmány természetesen még részlegesen sem vállalhatja fel e hiány pótlását. Az adott keretek között arra nyílik lehetőség, hogy a pályafutás kezdetéről, azokról az alapokról, viszonyokról adjunk képet, amelyek lehetővé tették felemelkedését. Ez utóbbi, vagyis politikai pályájának a felívelése igazából 1462-vel, Pongrác János első vajdai ciklusának a kezdetével vette kezdetét (a későbbiekben még kétszer töltötte be a tisztséget). A méltóság elnyerésével és ekkori tevékenységével szilárdította meg ugyanis politikai értelemben vett pozícióját, helyét az ország vezető bárói között, a király környezetében. Ennek megfelelően jelenleg az a célunk, hogy néhány kevésbé tisztázott, homályosabb részletre koncentráljunk, s egy olyan vázlatot készítsünk a kezdetekről, amelyet később követhet egy részletesebb, az életpályát pontosabban feltáró munka.

---

¹ Sándor Imre: Dengelegi Pongrác János erdélyi vajda síremléke. *Genealogiai Füzetek* 10 (1912). 83; Wertner Mór: Dengelegyi Pongrác János vajda származása. *Erdélyi Múzeum*. Új folyam 23. (1906/2. sz.) 146–149 (a továbbiakban: Wertner 1906).

² Így pl.: Engel Pál: *Középkori magyar genealógia*. CD-ROM (a továbbiakban: Engel 2001). Budapest, 2001. Káta nem. 5. tábla: Dengelegi (Pongrác); E. Kovács Péter: A Hunyadi-család. In: *Hunyadi Mátyás. Emlékkönyv Mátyás király halálának 500. évfordulójára*. Budapest, 1990. 40, 45.

1. Családi viszonyok, indulás

Amint láttuk, a kutatás meggyőző módon tisztázta a későbbi vajda származását. Édesapja Pongrác György, erdélyi alvajda volt, édesanyja pedig Klára, Hunyadi János nőtestvére. E rokonsági kapcsolat volt a politikai karrier egyik – de nem az egyetlen – megalapozója.³ Ami a névhasználatot illeti, erre is Wertner Mór adott magyarázatot. Érvelése szerint az apa neve Pongrác György volt, az oklevelek fogalmazói azonban a Pongrácot vezetéknévnek gondolván rendre elé tették a származásra utaló *Dengelegi*-t. Az utódok azután már a Dengelegi Pongrác családnevet használták.⁴

A biztosnak mondható részletek mellett a családi viszonyoknak vannak azonban homályosabb pontjai is, amelyek vizsgálata nem hagyható ki, ha az életpálya jobb megismerésére törekszünk. Jánosnak volt két fiútestvére. Abban egyetért a kutatás, hogy ő a középső, László az idősebb, András pedig a fiatalabb fivér, arra vonatkozóan viszont nem igen bocsátkozik még hozzávetőleges becslésekbe sem, hogy János kb. mikor születhetett.⁵ Ennek nyilvánvalóan az az oka, hogy a középkorban még a nagybirtokos, előkelő családok esetében is csak véletlenszerű, ha valakinek fennmaradt a pontos születési dátuma. Ennek következtében az életkor meghatározása többnyire nem könnyű dolog. Bizonyos támpontok alapján azonban kísérlet tehetünk arra, hogy legalább nagyjából behatároljuk ezt. Felmerülhet azonban a kérdés, hogy nem öncélú-e egy ilyen, alkalmasint aprólékos vizsgálódás? Általánosságban is elmondhatjuk, esetünkben pedig különösen igaz a felelet: egyáltalán nem az. Forrásszegény korszakok vonatkozásában, minden új ismeret – tűnjön bár az kicsinek – értékkel bír, ráadásul az eredményig elvezető út során olyan információkra tehetünk szert, amelyek nem csak a főhős személyével kapcsolatos, hanem szerencsés esetben a tágabb környezetet illető tudásunkat is gazdagíthatják.

---

³ Klára és Hunyadi János közeli rokonsága nem minden részletében mentes a homálytól, ennek ellenére a kutatás tényként fogadja el ezt a kapcsolatot. Jól tükrözik a helyzetet Fügedi Erik szavai: „a *Dengelegi Pongrácok* annak a *Csolnokosi Klárának* fiai, akiről Hunyadi János azt mondotta, hogy édestestvére, s ha a kifejezést genealógiailag nem is tudjuk megmagyarázni, nincs okunk okosabbnak lenni, mint Hunyadi volt” (Fügedi Erik: *Uram, királyom... A XV. századi Magyarország hatalmasai*. Budapest, 1974. 186.).

⁴ Wertner 1906. 147–148.

⁵ Borsa Béla szerint a vajda 1476-ban, Mátyás és Beatrix esküvőjének az idején „már öreg ember volt”, állítását azonban semmivel sem támasztja alá. Ráadásul megállapításai többször tévesek, kezdve például azon, hogy Dengelegi Pongrác Jánost a király nagybátyjának tartja, nem pedig az unokatestvérének; véleménye ily módon nem szolgálhat alapul a vajda életkorának a becsléséhez (Borsa Béla: *Reneszánszkori ünnepek Budán. Tanulmányok Budapest múltjából* 10. (1943) 26. A fiúk mellett volt még egy leány is, Borbála (Kubinyi András: *Mátyás király*. Tudomány – Egyetem. Budapest, 2001. [a továbbiakban: Kubinyi 2001.] 10., őt azonban Engel Pál nem tünteti fel genealógiai táblázatában.

Pongrác János születésének dátumáról ugyan nincs adatunk, halálának időpontját azonban pontosan ismerjük. A vég 1476. december 28-án, Mátyás és Beatrix esküvői ünnepsége alatt érte el őt. A másik alapul szolgáló adat az apához, Pongrác Györgyhöz kapcsolódik, aki 1444-ben, a várnai csatában esett el.⁶ A gyermekeknek értelemszerűen ennél az időpontnál hamarabb kellett megszületniük; ha pontosan nem is tudjuk, hogy mikor, valamelyest azért szűkíteni lehet ezt a tág időhatárt. A testvérek közötti életkorbeli különbségre világít rá néhány olyan adat, amelyeket ebből a szempontból még nem aknázott ki a kutatás. 1450. december 23-án kelt oklevelében Hunyadi János kormányzó meghagyja a kolozsmonostori konventnek, hogy Kusalyi Jakcs Mihályt és rokonait iktassa be Léta vár és tartozékainak a birtokába. Az okirat hátoldalán levő feljegyzés szerint a beiktatás 1451 februárjában meg is történt, ennek azonban néhai Pongrác György özvegye és fiai: László és János nevében Bíró György ellentmondott. A legkisebb testvér, András nevével bizonyára azért nem találkozunk az ellentmondók között, mert őt még nem tekintették nagykorúnak, ellentétben két bátyjával.⁷ Werbőczy Hármaskönyve szerint fiúgyermekek esetében a „törvényes kor”, vagyis amikor már pert indíthattak és ügyvédet fogadhattak, tizennégy évesen érkezett el.⁸ Ezek szerint az iratok kiadásának időpontjában János legkevesebb tizennégy, bátyja, László pedig néhány évvel idősebb volt. V. László 1456. április 4-én kelt oklevelében viszont, melyben a kolozsmonostori konventtel bevezetetti Hunyadi Jánost, az özvegy Klára asszonyt és fiait Léta vár és tartozékainak birtokába, már András is szerepel a kedvezményezettek között, ami azt bizonyítja, hogy ekkor már ő is törvényes korúnak számított.⁹ Az oklevelekben való megjelenés alapján tehát úgy kalkulálhatunk, hogy András legkésőbb 1442-ben, János 1436-ban, László pedig korábban született. Az utóbbiról tudjuk, hogy 1456-ban iratkozott be a bécsi egyetemre, vagyis ekkor már elmúlt húsz éves.¹⁰ Ez első pillanatban kicsit soknak tűnik, mert a közgondolkodás általában korábbi időpontra

---

⁶ Dengelegi Pongrác János halálának időpontjára: Engel 2001. Káta nem. 5. tábla: Dengelegi (Pongrác); Pongrác György halálára: Engel Pál: *Magyarország világi archontológiája 1301–1457*. I. Budapest, 1996. (a továbbiakban: Engel 1996) 15. o. 48. jegyzet

⁷ DL 28394: „*contradixit Georgius Byro ... in personis egregie domine relictę egregii quondam Pangaratii de Dengeleg, ac Ladislai et Johannis filiorum eiusdem domine*”. Ugyancsak nem említi Andrást a kolozsmonostori konvent irata sem, amely szerint a Kusalyi Jakcsok tiltják Hunyadi János kormányzót, hogy Léta várát Klára asszonynak és fiainak, Lászlónak és Jánosnak adományozza: 1451. VI. 3.: Jakó Zsigmond: *A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei (1289–1556)*. (a továbbiakban: KmJkv) I. (1289–1484) Budapest, 1990. 961. sz.

⁸ Werbőczy István: *Tripartitum*. A dicsőséges Magyar Királyság szokásjogának Hármaskönyve. Latin–magyar kétnyelvű kiadás. Budapest, 1990. 238: „*de nostra veteri consuetudine masculi decimo quarto, foemine autem duodecimo eorum anno dicantur esse legitimae aetatis*”.

⁹ DL 26891: „*domine Cla[-] relictę quondam Pangracii wayvode de Dengeleg ... ac Ladislao, Johanni et Andree filiis eiusdem Clare domine*”.

¹⁰ Tonk Sándor: *Erdélyiek egyetemjárása a középkorban*. Bukarest, 1979. 274.

helyezi az egyetemkezdést, bár ennek a pontos időpontját nem ismerjük. „*Vajon milyen életkorban és milyen előzmények után kezdte el valaki az egyetemet? Feltehetőleg igen fiatalon, de éppen itt a probléma: része volt-e az alsó fokú oktatás az egyetemnek vagy nem? (...) Tény, hogy a középkor nem választotta szét világosan az oktatás fokozatait: a középkori egyetemek ugyanis nem kizárólag felsőfokú oktatási intézmények.*”¹¹ A magyarázatot abban kereshetjük, hogy Pongrác László az alapfokú ismereteket itthon szerezte meg, s csak ezt követően ment a bécsi egyetemre. Ráadásul – megint csak Le Goffot idézve – „*a teológia különösen hosszú lélegzetű tanulmányokat jelentett*”.¹² Mindent összevetve úgy gondoljuk, hogy a legidősebb testvér egyetemi tanulmányai kezdetekor 22–25 év között lehetett, amikor pedig öt év múlva, tanulmányai végeztével hazatért, s a kolozsmonostori konvent gubernátora lett, akkor harminc felé járhatott.¹³ Pályafutása két év múlva ért véget, mivel a gubernátort, aki 1463. október 24-én fegyveresen próbálta vitás kérdéseit Kolozsvárott elrendezni, a feldühödött polgárok familiárisaival együtt megölték.¹⁴

Visszatérve a legfiatalabb fivérhez, Andráshoz, ő a politikai pályafutását az 1460-as évek első felében kezdte: pohárnokmester volt. Valószínűleg 1464 folyamán töltötte be ezt a tisztséget.¹⁵ A méltóságviselésbe való viszonylag kései bekapcsolódása két tényezőnek tudható be: az egyik, hogy ekkor még viszonylag fiatal volt (legalább 20, de valószínűleg inkább 21–22 éves lehetett), a másik pedig az, hogy László 1463-ban bekövetkezett halála után nagyobb szerep hárult Andrásra a közös családi karrier építésében. Ez az együttműködés azonban nem tartott már sokáig, mert a legfiatalabb testvér „*ezt a méltóságát (...) az 1464-es koronázással kapcsolatos átszervezéseknél elvesztette, majd a boszniai háborúban elesett*”.¹⁶ Tény, hogy 1464 decemberében Pongrác András már nem volt pohárnokmester, a tisztséget ekkor Alsólendvai

---

¹¹ Jacques le Goff: *Az értelmiség a középkorban*. Gyorsuló idő. Budapest, 1979. (a továbbiakban: Le Goff 1979) 107–108.

¹² Le Goff 1979. 108.

¹³ Pongrác László gubernátorságára: Km]kv I. 1653–1654. sz.; Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori apátság és hiteleshely a szekularizációig. In: Uő.: *Társadalom, egyház, művelődés. Tanulmányok Erdély történelméhez*. (MÉTEM Könyvek 18.) Budapest, 1997. (a továbbiakban: Jakó 1997) 172.

¹⁴ *Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen*. Bd. VI. 1458 – 1473. Hrg v. Gustav Gündisch. Bukarest, 1981. 3335. sz.; Jakó 1997. 172.

¹⁵ Fügedi Erik adatai szerint 1464 áprilisa és júliusa között említik a források e címmel, Kubinyi András azt írja, hogy 1462–1464 között töltötte be András ezt a méltóságot, adatokra azonban nem hivatkozik [Fügedi Erik: *A 15. századi magyar arisztokrácia mobilitása*. Történeti Statisztikai Kötetek. Budapest, 1970. (a továbbiakban: Fügedi 1970) 122]; Kubinyi 2001. 11. Adatok hiányában nem tudjuk igazolni, hogy András 1464 előtt is betöltött volna valamilyen tisztséget.

¹⁶ Kubinyi 2001. 11.

Bánfi Miklós és Pálóci Imre töltötte be.¹⁷ Hogy ennek valóban köze volt-e a koronázások körüli átszervezésekhez, azt nem lehet biztosra venni (Dengelegi Pongrác János például megtartotta a vajdai méltóságot), az azonban egyértelműnek látszik, hogy a váltásnak nem kegyvesztettség volt az oka. 1464. november 26-án Mátyás megparancsolja a kolozsmonostori konventnek, hogy Dengelegi Pongrác János erdélyi vajdát és testvérét, András trónra emelkedése óta iránta tanúsított hűségéért és számos szolgálatukért iktassa be Szászsebes királyi város birtokába. András, aki a király május 23-án kelt hasonló adománylevelében még pohárnokmesterként szerepelt, most a „*capitanei partium Superiorum et comitis Trinchiniensis*” címet viseli, vagyis nem esett ki az uralkodó kegyeiből, sőt testvérel együtt számos birtokadományban részesült és a tisztségviselésről sem kellett lemondania.¹⁸ A király szeretetéről tanúskodik az András haláláról Ludovicus Carbónál fennmaradt beszámoló. Hogy a haláleset pontosan mikor következett be, azt nem tudjuk (a kolozsmonostori konvent 1465. április 5-i oklevele még életben levőként említi Pongrác Andrást), azt viszont igen, hogy a boszniai harcok során esett el, várostrom közben érte agyúgolyó. Carbo szerint „*kitűnő tehetségű, hős és hadügyekben igen jártas ifjú férfit*” veszített el személyében a király, aki „*e rokonáról igen gyakran emlékezik s kora halálát nehéz szívvel szenvedí.*”¹⁹ Igaz, Carbónál az események időnként összecsúsznak az időben, s ebben az esetben a királlyal való rokonság jellege is pontatlan (*anyja és a királyné testvérek valának* – mondja a humanista szerző), a lényegét illetően azonban feltehetőleg jól tájékozott. Ez pedig két dolgot is alátámaszt számunkra: egyrészt azt, hogy a király valóban jó szívvel volt unokatestvére iránt, másrészt azt, hogy a legfiatalabb Dengelegi Pongrác testvér még fiatalon elhunyt. Számításaink szerint ekkoriban 22–25 év körül lehetett.

De mi a helyzet tanulmányunk főszereplőjével, Dengelegi Pongrác Jánossal? Van-e még olyan adat vagy szempont, amelyet figyelembe kell vennünk kora meghatározásánál? Az eddig említettekén kívül van még egy támpont, amely némi segítséget nyújthat mind az életkor, mind pedig az életpálya jobb megismeréséhez. Pongrác Jánosnak két gyermeke volt: egy fiú és egy lány. Ez önmagában még nem feltétlenül keltené fel a figyelmünket, ha nem Mátyásnak és Katalinnak hívnák őket.

---

¹⁷ DL 11620. – Fügedi Erik Mátyás oklevelét tévesen 1463 decemberére datálta, s ennek megfelelően erre az évre helyezte a méltóságviselők működését is (Fügedi 1970. 122.). Az oklevél azonban egyértelműen 1464-ben íródott, így Pálóci és Bánfi nem megelőzték, hanem követték Pongrác Andrást a pohárnokmesterségben.

¹⁸ 1464. V. 23.: DL 15988; 1464. XI. 26.: Teleki József: *Hunyadiak kora Magyarországon*. XI. Pest, 1855. (a továbbiakban: Teleki 1855) 99–100.

¹⁹ „*virum sane fortissimum miraeque indolis iuvenem ac in re militari peritissimum. Hunc fratrem saepissime reminisci solet et immaturam eius mortem molestissimo animo ferre*”. Ludovicus Carbo: *Ad serenissimum principem et inclitum Pannoniae regem divum Mathiam Lodovici Carbonis dialogus de ipsius regis laudibus rebusque gestis*. Bp. MTA könyvtára. Jelzet: K 397. (<http://carbo.mtak.hu/hu/study.htm>) Id. h.: <http://carbo.mtak.hu/hu/23.htm> (letöltve: 2014. november 19.)

Ez nem a véletlen műve, elég egyértelmű, hogy a gyerekek a király és a királyné, azaz Mátyás első felesége, Podjebrád Katalin után kapták nevüket. Dengelegi Mátyást 1479. március 14-i oklevélben említik először (birtokügy kapcsán),²⁰ ami azt jelenti, hogy legkésőbb 1465-ben született, ami persze nem biztos, jó esély van rá, hogy valamivel hamarabb. Katalinnak viszont 1464 februárja, a királyné halála előtt kellett világra jönnie, mivel erősen valószínűtlen, hogy a szomorú eseményt követően az uralkodó gyermekszülésben elhunyt nejeről nevezték volna el közeli hívének a lányát. Úgy tűnik tehát, hogy Dengelegi Pongrác János gyermekei 1458, Mátyás trónra emelkedése és 1464 februárja, Podjebrád Katalin halála közötti időben születtek. Ez beillik abba a képbe, amelyet más adatok alapján állítottunk össze: ha János legkésőbb 1436-ban (esetleg egy-két évvel korábban született, akkor 1458-ban 22–24 éves lehetett. Ekkoriban kerülhetett sor a családalapításra, mivel gyermekei 1458–1464 között születhettek, vagyis harminc éves koráig. Ez nem mond ellent a korabeli viszonyoknak, így becsléseinkkel remélhetőleg az elfogadható hibahatárokon belül maradtunk.

2. A vajdaságig és utána

A fentebbi fejtegetéseink során Dengelegi Pongrác János életkorát kutatva családi viszonyai mellett felvázoltuk testvérei életútját is. A továbbiakban azt szeretnénk röviden áttekinteni, hogy karrierjének alakulását hogyan lehet elhelyezni e koordináták közé.

Pongrác János tehát az 1443. február 23-án született Mátyás unokabátyja volt, mintegy 7–10 évvel idősebb, mint magas rangú rokona. Mátyás egyik oklevele szerint fiatalabb testvérevel, Andrással már Hunyadi Jánost és Lászlót is segítették, másikké diplomája szerint hatalomra kerülésétől fogva szolgálták őt mindenféle módon.²¹ Méltóságviselőként 1461-ben bukkan fel először a forrásokban: ekkor asztalnokmester.²² Ez azt jelenti, hogy a király három évvel a trónra jutását követően látta elérkezettnek az időt – vagy inkább ekkor volt abban a helyzetben –, hogy unokatestvérét bevonja a tisztségviselők körébe. Feltehetőleg nem véletlen az sem, hogy János bátyja, László ugyanebben az évben lett a kolozsmonostori konvent gubernátora. Alig egy évvel később, 1462-ben jött a nagy ugrás: a vajdaság elnyerése.²³ Pongrác

---

²⁰ DL 27712; Engel 2001. Káta nem. 5. tábla: Dengelegi (Pongrác).

²¹ 1464. V. 23.: DL 15988; 1464. XI. 26.: Teleki 1855. XI. 99.

²² Fügedi 1970. 121.

²³ Dengelegi Pongrác János első vajdai tevékenységére: Kordé Zoltán: Az erdélyi vajdaság Mátyás hatalomra kerülésétől az 1467. évi felkelésig. In: *Ünnepi kötet Dr. Blazovich László egyetemi tanár 70. születésnapjára*. Szerk.: Balogh Elemér–Homoki-Nagy Mária. Szeged, 2013. 397–398. A hivatalviselés időpontjára: W. Kovács András: Arhondologia voievozilor Transilvaniei (1458–1526). Completări și precizări. In: *Studii și Materiale de Istorie Medie* 30 (2012) 239–240. A kiváló

Jánost ez a méltóság juttatta a legbefolyásosabb bárók közé, ez lendítette fel igazán a karrierjét. A kibontakozó családi együttműködésnek²⁴ László 1463. évi meggyilkolása részben véget vetett (mint láttuk, Andrással annak haláláig tartott a szoros kapcsolat), de ez Dengelegi Pongrác János pályafutásának semmit sem ártott. És talán ez az egyik legfőbb tanulsága a családi viszonyok vizsgálatának: János már testvérei életében is a legnagyobb ívű karriert mondhatta a magáénak, s ez az emelkedés akkor sem tört meg, amikor halálukkal megszűnt a családi támasz. Ez pedig arra enged következtetni, hogy a rokonság és a szerencse mellett Dengelegi Pongrác Jánosban megvolt az a többlet, amit tehetségnek lehet nevezni. E tehetség meglétét támasztják alá azok a katonai sikerek is, amelyet a vajda aratott, ezek története azonban már egy másik tanulmány tárgyát képezi.

---

munka 1461-re teszi Dengelegi Pongrác János székely ispáni méltóságviselésének kezdetét: 239. 82. sz. jegyzet. Ez azonban elírás lehet, mert a hivatkozott oklevél (DL 30460) Rozgonyi Sebestyén erdélyi vajda és székely ispánnak a kolozsmonostori konvent által átírt és megválaszolt levelét tartalmazza. Pongrác János tehát mind a vajdai, mind a székely ispáni hivatalt egyszerre vette át, 1462 elején.

²⁴ Jakó 1997. 172.

The Start of a Career: the Emergence of János Pongrác Dengelegi

The study treats the rather neglected career of János Pongrác Dengelegi, an elder cousin and one of the most powerful baron of King Matthias (1458–1490). The first phase of his activity lasted till his appointment to the rank of Transylvanian voivode in 1462 for the first time. His family connections and kinship to King Matthias are well-known, likewise the exact date of his death (December 18, 1476), but his birth-date cannot be defined at all. The author attempts to estimate the age of János Pongrác and his brothers (László and András) with different methods and compare the start of their careers. The eldest brother, László died as a governor of the convent of Kolozsmonostor at the age about 32 (1463). János Pongrác was about 7 years older than his cousin, the king. The youngest brother, András got the rank of royal cup-bearer, and at the age of 22–25 died in the wars in Bosna (1465). All of the Dengelegi brothers started a promising political career, but they died rather early, with the exception of János Pongrác, who was the most successful among them.